

Nejlíp je ti dokud ležíš v peřinkách,
bezstarostný život tehdy máš,
první slova patří vždycky maminkám,
na ně se přece vždycky ptáš.

Poprvé obuješ si střevíčky,
jako malé dítě tříleté,
začneš s nima procházet loužičky,
jako každý, no řekněte.

Tehdy netušíš že štěstí, jsou právě dětské hry.
toužíš být větší, pak upadneš a je slyšet volání:

Kde jsi moje mámo, já chci s tebou být,
chci od tebe bolístku svou pohladit,
kde jsi moje mámo, řekni kde tě mám,
mámo má ...

Roky běží , ty jsi velká,
dětská léta ta jsou pryč.
Vyrostla z tebe hezká holka,
a ty netoužíš mít víc.

Na zábavě tančíš s klukem,
co slíbil lásku věčnou dát.
Sál zvoní jasným smíchem,
a on šeptá - Mám tě rád.

Jdete ven a on tě líbá, do trávy tě položí,
netušíš že se na to dívá, ustaraná maminčina líc.
Ty voláš:

Promiň moje mámo, já ho ráda mám,
co jen bude chtít, to pro něj udělám,
nebuď smutná, ty jsi přece jediná,
mámo má ...

Kde jsi moje mámo, já chci s tebou být,
chci od tebe bolístku svou pohladit,
kde jsi moje mámo, řekni kde tě mám,
mámo má ...